

Хваление и молитва

„И всичко покори под нозете Му,
и Го постави да бъде
глава над всичко за Църквата“
(Ефесяни 1:22)

Събота
15 октомври

Любовта срещу ходещия ковчез

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

2 Коринтяни 13:4

„Неговото поведение показва начален стадий на шизофрения“ - диагностира психиатърът, който лекуваше най-малкият ми брат. Страхувайки се, че може да ни чуе, помолих лекарката да се отдалечим от него.

„Какво е шизофрения?“ - поинтересувах се аз. Очите ми започнаха да се пълнят със сълзи.

„Шизофренията е най-сериозното умствено разстройство.“ - започна обясненията си психиатърът. „Това е хронично и прогресиращо, извеждащо човек от строя заболяване. Пациентът изгубва способността да различава фантазиите от реалността. Способността да мисли и изразяването на емоциите стават объркани или смутени. Докато заболяването прогресира в пациента се развиват заблуди, халюцинации и ексцентрични прояви. В своите заблуди шизофреникът чува околните да казват лоши неща за него. Чувствайки, че живее в един отдалечен свят, той се втрещява в огледалото или се усмихва и смее на себе си.“

Посегнах за стол, за да се подпра. Светът ми се срутваше. Почувствах се абсолютно безпомощен. Обичам най-малкия си брат толкова много. Той е моят любимец. Аз му казвам Vinpo /най-малкият/ или Totoy / хлапе/. Представях си, че един ден той ще стане неврохирург, инженер, учен или пилот. А сега мечтите и надеждите ми се сгромолясваха.

И все пак аз го обичам, защото той е мой брат и ние живеем като едно щастливо семейство.

Минаха близо осем години откакто склучих завет на вратата с Бог.

С десет братя и сестри - шест момичета и четири момчета, ние сме податливи на всякакъв вид семейни конфликти. Независимо от това аз обичам всичките си братя и сестри.

Но към Vinpo изпитвам допълнителна привързаност, може би, защото той е най-малкият и е толкова нежен. Той е сладък, мил, послушен, скромнен и добре изглеждащ. Беше тинейджър, когато стана жертва на ужасната болест. Той беше изпълнен с живот до деня, в който кошмарното разстройство тихо се промъкна в него и бавно го изяде.

„Аз виждам ходещи цветя и ковчези!“ - викаше брат ми, когато болестта го обсебеше. „Имам нечисти мисли! Не мога да ти кажа! Махни се далеч от мен! Моля те, отърви ме от това състояние!“ Шокирани и разстроени трябваше да го усмиряваме и да му даваме предписаното лекарство. Когато се успокоеше започвахме да се утешаваме и да търсим място, където да скрием съзидите си.

По време на това състояние на депресия се научих да се доверявам на Господа, да се осланям на вратата си в Него. Когато се изправях пред сърцесъкрушителни ситуации всеки ден и нощ, започнах да си спомням обещанията Му. Към кой друг може да се обърна? Никой освен моя Господ.

Минаха близо осем години откакто склучих завет на вратата с Бог. Нещата се подобриха съвсем малко. Брат ми все още халюцинира. Вече не учи. Средствата ни чувствително намаляха, защото лекарствата са скъпи. Но ние сме благодарни на Бог, че Той ни показва най-добрата алтернатива: любов и подкрепа за нашия брат. Оттогава живея с вратата си в Бог и всичко става ясно, когато си спомня обещанията му. В края Той ще излекува и преобрази моят любим брат чрез любов и вяра и аз ще хваля името Му вечно!

Нападенето на езичниците

ЧЕРНО НА БЯЛО

Деяния на апостолите 19:23-41.

Ефес, град в западната част на провинция Азия, е бил разположен на кръстопътя на няколко племена от гръцкия свят и главния път от Рим за Ориента. Тази стратегическа позиция вероятно е допринесла църквата в Ефес да бъде като майка за останалите църкви в провинцията. Павел е прекарал повече от три години в Ефес и вероятно е изградил силен център на християнството, от който да се разпространява вестта към останалите градове в провинция Азия. Това става ясно и от факта, че само след няколко години в повечето големи градове в провинцията е имало Християнски църкви.

Тези църкви в провинция Азия несъмнено включвали и езичници от няколко раси. Мога да си представя Павел, пишещ посланието си. Той може би си е спомнял как е бил принуден да напусне града. В месеца на Артемида /март-април/ се надигнал бунт срещу него. Водач бил Димитриус, златар, който се страхувал, че ще изгуби доходния си бизнес - правенето на сребърни модели на богинята Артемида -

богиня на плодородието при ефесяните. Между 1926 и 1935 година германски археолози разкопали няколко църкви и гимнастически салон в Ефес. Една от най-интересните руини е огромният театър, построен от западната

**Това била сцената на
бунта срещу Павел и
неговите учения.**

страна на връх Пион. Неговата аудитория, разположена в полукръг, била 495 фута в диаметър, а мястото за оркестъра - 110 фута. Сцената била широка 22 фута. Театърът имал 66 реда с около 24 500 места. Това била сцената на бунта срещу Павел и неговите учения. /Деяния на апостолите 19:23-41/

Павел е описван като човекът изиграл значителна роля за изпълнението на Божия план за довеждането на езичниците при Христос. И доколкото това е вярно, Павел все още се грижи за духовното състояние и благоденствие на вярващите. Някои от ученията като тези на Judaizers / 2 Тимотей 1:15/ и Docetism / 1 Йоан 4:1-3/, които отхвърлят Христос, били нахлули в Ефеската църква. Ето защо Павел, в неговото писмо се опитва да им попречи чрез неопровержими доказателства за уникалната позиция на Христос във вярата на вярващите.

Християните би трябвало да имат една много близка връзка с Христос. Като допълнение към това, Павел също така е почувствал специална нужда да развие темата за единството в Христос.

Във всичките тези събития, от атаката на езичниците до показването на вярата от страна на вярващите, Павел никога не е спирал да хвали Бог. Господ е авторът и довършителят на вярата на всеки.

Понеделник
17 октомври

Нуждата от хваление и молитва

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Лука 1:37; Ефесяни 1:15-23; Колосяни 4:5; Яков 2:20, 26; 3:13,17

Представете си, че сте отшелник или монах, който е посветил целия си живот в служба на създателя си. Със сигурност ще стигнете до момента, когато ще се запитате: Това ли е най-пълноценния живот, който трябва да водя? Ние сме съветвани да водим Христоводобен живот между планината и множеството. Така правилното развитие на социалните елементи в нашата природа ни кара да съчувстваме на другите и ни дава възможност за развитие и засилване на службата ни за Бог.

След поздравя и благодарностите към Ефесяните, Павел обяснява нашето предопределение и приемане по благодат, която е истинския фонтан на спасението. Тъй като тази мистерия трудно може да бъде разгадана, апостола се моли Ефесяните да стигнат до пълното разбиране и завладяване от Христос.¹

Чувство на силно духовно възвеличаване

/Ефесяни 1:16/

Господ е направил за избраните Свои чада неща, които трябва да предизвикват у нас хваление и благодарност, а ние Го оскъряваме като Го хвалим твърде малко. Той желае неговите деца да Го хвалят по-силно, показвайки, че имат причина за радост и доволство. „ Богатите Му дарове не са предназначени да погълнат толкова много нашите мисли и любов, че да забравим Този , който ги е дал. Те са, за да ни напомнят за Него и да ни свържат с връзките на любов и признателност към нашия небесен Благодетел.“²

Павел обяснява нашето предопределение и приемане по благодат.

Павловият духовна благодарност се основава на непрестанното ѝ изразяване. Непрекъснатото изразяване на благодарност е индикация за една радостна и личиста природа на духа, без която той никога не би могъл да

понесе страданията си. Тази порция от радост и благодарност, за съжаление, липсва в живота на много от Християните. Цярът срещу това може да бъде намерен в споделянето на радостните преживявания в религиозния живот.³

Господ очаква от нас ежедневна благодарност и това ще бъде нашата позиция не само в специалните дни от живота ни, но и в нашите ежедневни мисли и молитви. „ Винаги се радвайте. Непрестанно се молете. За всичко благодарете, защото това е Божията воля за вас в Христа Исуса.“ / 1 Солунци 5:16-18 NKJV /

Възхвалата на Бог ни помага да разберем колко могъщ е всъщност Той! Трябва да Го хвалим затова колко силен е Той. Ние трябва да Го хвалим за Неговата щедрост. Трябва да Го възхваляваме и за любовта Му. Трябва да Му благодарим за всичко, което е направил, прави и ще направи за нас.

Разкрита тайна= свързване на любов и вяра

/Ефесяни 1:15,17/

Любовта и Вярата са човешкия отговор на удивителното откровение. Щом Господ покаже част от Себе Си, тогава можем да вярваме. Ако Той реши да се разкрие пред нас нищо от онова което направим или си помислим не може да се квалифицира като истинска вяра. Истинската вяра се проявява, когато

човешкото сърце отговаря положително на Бог. Това е нещо, което ни идва отвътре, когато Господ ни се разкрива по някакъв начин чрез Своята милост. Ние сме в позицията да избираме да вярваме или не. Тази способност да избираме често замъглява съзнанието ни, така че да не вярваме. / Йосан 12:40; Римляни 9:18/ Не е само началното действие на разкриване нещо от горе, но и вярата ни е чрез Божията милост. Бог е единствения, който дава вяра на някой като му се разкрива и му дава възможност да Му отговори чрез вяра. Това е същността на вярата в човешкия живот.

„Нужно е да изследваме повече от една причина, за да достигнем до истинското познаване на Бог. Трябва да има удивително пресветление и духовно прозрение, дадени директно от Бог на Вярващата душа.“⁴

На друго място Павел събира вяра и любов заедно / 1 Коринтяни 13:13; 1 Солунци 1:3/, за тези които се отличават като верни християни. Любовта към ближния идва като естествена последица от вярата в Христа. Невъзможно е да обичаш Бог без да обичаш брат си и дори онези, които не са ти толкова близки. Павел препоръчва да обичаме всички, дори и онези, които ни е трудно поради техните дразнещи навици и темперамент.⁵

Но спасителната вяра е искрената вяра, онзи вид вяра, която оправдава прег Бог онези, които го заслужават и е вяра, която е резултат от разкриването на Бог. Писанието обяснява, че тази вяра не е от нас, а е дар от Бог. /Ефесяни 2:8/. Това означава, че тя не произлиза от нас, но Бог ни я дава чрез разкриването Си прег нас.

Божията сила за наша закрила

/ Ефесяни 1: 18,19/

Думата „мощ“ използвана в тази глава на Ефесяни идва от гръцката дума **kratos** - „сила“ и се използва в Новия Завет единствено във връзка с Бог или Неговото Слово. Божията невероятна мощ се проявява в трансформирането на грешника в светец. Тази забележителна промяна не е станала чрез психологията, образованието или добрата работа. Тя е действие на удивителната Божия благодат и мощ.⁶ Като допълнение към знанието за надеждата и богатството в Ефесяни 1:18 апостолът се моли за експериментирание и добиване на основата на опита знание за Божието могъщество в нашия живот. Нашата слаба природа е съживена и трансформирана чрез удивителната енергия на обръщане и освещаване. Да стоиш на страна от „надеждата на Неговото призвание „/KJV/ би било много мъчително и незадоволително, ако не беше съпътстващата ги сила.

В нашето поколение много спорове ще стигат до своя край, но противникът ни постоянно търси как да препречи пътя ни към мястото на благодатта, така че без гореща молба и вяра да получаваме благодат и сила да се справим с изкушенията.⁷

„ Чрез спокойна, проста вяра душата поддържа връзка с Бог и събира лъчи от удивителната светлина, за да се подсили икрепи в конфликта със Сатана. Бог е нашата кула от сила и мощ.“⁸

1. Адвентен библийски коментар том 6 стр.996

2. Пътят към Христа стр.117

3. Адвентен библийски коментар том 6 стр.1002

4. Пак там стр.1003

5. Пак там стр.1002

6. Пак там стр.1004

7. Пътят към Христа стр.95

8. Пак там

СВИДЕТЕЛСТВО

Ефесяни 1:15-23, Яков 3:13,17

„Напредвайки във вярата, Павел непрекъснато работи за изграждането на Божието царство сред онези, които са били пренебрегнати от учителите на Израил. Той често издига Исус Христос като „ цар на царете и Господ на господарите“ /1 Тимотей 6:15/, и убеждава вярващите да бъдат „ Вкоренени и назидавани в Него, утвърждавани във вярата си.“ / Колосяни 2:7/

„ За онези, които вярват Христос е сигурна основа. Върху този жив камък могат да зградят и евреи, и езичници. Той е достатъчно широк за всички и здрав достатъчно, че да издържи тежестта и бремето на целия свят. Този факт е ясно отбелязан от Павел. В последните дни от Своята служба, когато пише до група езичници, приели вярата, които остават постоянни в любовта си към истината, апостолът пише: „ понеже бяхте съградени върху основата на апостолите и пророците, като е крайъгълен камък сам Христос Исус.“ Ефесяни 2:19,20”¹

Павел ни е дал пример за посветен в молитва живот. Той се моли както за вярващите, така и за невярващите. По време на всички свои препянтствия и задачи той се молеше и в молитвите си отправяше към Бога хвала и благодарност. Съветът на Елн Уайт е: „ Молете се, молете сериозно и непрестанно, но не забравяйте да хвалите Бога. Нужно е всяко Божие дете да прославя Неговия характер. Можете да величавате Господ, да показвате могъществото на благодарта.“²

„ Докато разкриваме не тъмните страни в нашите преживявания, а проявата на Божията велика милост и любов, ние би трябвало да възхваляваме много повече, отколкото да се оплакваме. Трябва да говорим за любящия, верен Бог, който е като

верен, грижовен и съчувствителен пастир на своето стадо, за което декларира, че никой не може да изкубне от ръцете Му... Хваление като чист поток ще излезе от устата на искрено вярващите в Бог.“³

Въпреки изпитанията и нещастията, които неизбежно ни

сполетяват в този свят ние винаги трябва да благодарим на Бог за това, че „ сме постоянни получатели на Божията милост, а колко малко благодарност изпитваме и колко малко Го Хвалим за онова, което е направил за нас.“⁴

„ Ние трябва да пазим в мислите си всяко благословение, което получаваме от Бог и, когато осъзнаем Неговата велика любов, да доверим всичко в ръцете на Онзи, който беше прикован за нас на кръста.“⁵

„ Да хвалим Бога с изпълнено и искрено сърце е толкова наш дълг, колкото и молитвата. Трябва да покажем на света и на всички небесни същества, че приемаме невероятната Божия любов към падналото човечество и, че очакваме по-големи и по-големи благословения от Него.“⁶

КАКВО МИСЛИТЕ:

1. Защо ни е трудно да хвалим Бог, когато се намираме в криза?
2. По какъв начин цитатът „ Трябва да хвалим Бог, чрез осезаема служба“ се вписва в нашия живот като Християни?

1. Дяния на апостолите стр. 175,176

2. Свидетелства към църквата том 5 стр.317

3. Пак там том 6 стр. 103

4. Пътят към Христа стр. 103

5. Пак там стр.104

6. Притчи Христови стр.299

Къде е нашият брат?

ИМА КАК

Лука 1:37

Вярата се дефинира като уверено приемане на истината, оценяване или доверие в човек, идея или нещо друго.* Това е вяра, която не се осланя на логиката или на веществени доказателства. Лоялност. Вярност. Някои дори твърдят, че е богословска добродетел, която се определя като уверена вяра в Бога и вярно приемане на Божията воля. Дефинирана така, вярата не е само обикновена вяра. Тя е изпълнена със сила. Сила за движение. Сила за въздействие. Сила за ръководство. Християнската вяра използва силата си, за да ни накара да въздействаме на други вярващи. Тя използва силата си, за да ни направи съработници на Христос. Използва силата си, за да води Христовата църква. Повече от това, нашата вяра казва на Бог колко много любов имаме към Него.

Вярата е важна за църквата. Питаме защо? Тя може да лекува разбити сърца, да съживява отечени души, да даде радост на самотните, да изцели болните, да обори неверниците, да поправи пътя на съмненията. Господ, чрез нашата вяра може да направи всичките тези неща и много повече. „Няма нищо невъзможно за Бог“ /Лука 1:37 NIV/. За съжаление, ако показваме по-малка вяра в църквата можем да изгубим някой брат. Не ни се иска да се случи това. Тук са записани няколко стъпки, които е добре да запомним:

Християнската вяра използва силата си, за да ни накара да въздействаме на другите вярващи.

1. Проверете себе си.

Важно е първо да оцените себе си. Запитайте се колко вяра имате за споделяне. Пагубно е, ако нямате никаква. Ако случаят ви е такъв, започнете веднага да просите от Бог! Господ със сигурност ще ви даде!

2. Изживявайте вярата си.

Веднъж щом като имате вяра, независимо голяма или малка, вие трябва да я практикувате. „Искаш да знаеш, глупецо, че такава вяра без дела е мъртва. Така, както тялото без дух е мъртво, така и вярата без дела е мъртва.“ /Яков 2:20,26, NKJV/

3. Споделяйте вярата си.

Описвайте вярата си на другите. Свидетелствайте на църквата как Бог ви е помогнал в трудностите и как чрез вярата ви Бог ви е спасил. Споделяйте това не само с църквата, но и с „външните“ /Колосяни 4:5/. Четете библията с другите, ръководете библейско изучаване. По този начин вие не само споделяте вярата си, но също така позволявате на Бог да прибави към нея.

4. Спечелвайте другите за Христос.

Накарайте ги да осъзнаят, че Исус е Единственият, който има ненадмината вяра, Единственият, на Когото трябва да гледаме и да следваме. Окуражавайте другите да четат библията, за да видят как тя описва Божията любов. По този начин всички ние ще просперираме.

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Ефесяни 1: 15-23

Докаато учихме урока си тази седмица ние разбрахме, че в писмата си Павел пише за прекрасните неща, които е измолил за тях от Бог./Ефесяни 1: 15-23/ Павел се молеше за две конкретни неща: Той се молеше за мъдрост и разкриване, така че неговите приятели да опознаят Бог и Неговия характер по-добре. Той се молеше да бъдат просветени, за да разберат, че когато Исус победи греха, чрез смъртта Си на кръста много неща се промениха. Той се молеше за просветление, така че да разберат и приемат три неща: надеждата, богатото наследство, което сме получили и сила, с която да се справим с греха. Всичките тези неща са достъпни за нас чрез победата на Исус на кръста и чрез Божията чудна благодат.

Апостол Павел осъзнаваше, че хората могат да имат различни идеи за Божия характер или неправилни схващания. Той също така осъзнаваше, че нещата, които са станали достъпни за нас чрез Христовата победа трябва да бъдат казани на всички. Познаването на Божия характер и реализацията на Исусовата победа над греха са необходими за всеки християнин. Затова

Павел осъзнаваше, че хората може да имат различни идеи за Божия характер.

очакваме сатана да впрегне много усилия, за да обърка разбиранята ни за тези две специфични неща, като ни дава грешна информация.

Днес някои хора може да имат неправилни схващания

или недостатъчно познание за Божия характер. И те, вероятно, имат по-малко знание за надеждата и за дара на спасението, за правото да бъдат част от Божието семейство и за силата, която е на разположение на онези, които вярват в нашия Спасител Исус Христос. Тези хора може да са част от църквата, а някои от тях може да са и ваши приятели.

Как, тогава, можем да опознаем Божия характер? Единият от начините е чрез четене на Божието слово! Ние можем да Го опознаем като четем подобни свидетелства." А на Този, който, според действащата в нас сила, може да направи несравнено повече, отколкото искам или мислим, на Него да бъде слава в църквата и в Христа Исуса във всичките поколения от века до века. Амин." /Ефесяни 3:20, 21/

Със започването на тази седмица, когато се почувствате отпаднали, когато имате нужда от окуражаване или, когато се страхувате или съмнявате в нещо за бъдещето, опитайте се да изучите идеите за Божия характер и си спомнете за молитвите на Павел за приятелите Му от Ефес.

КАКВО МИСЛИТЕ:

1. Какви са начините за добиване на знание за Бог?
2. Кои библейски текстова четете, за да ви напомнят, че Бог е добър и, че е винаги готов за време на нужда?

ВЪЗХВАЛА И МОЛИТВА

ИЗСЛЕДВАНЕ

Ефесяни 1:22

С ДВЕ ДУМИ

Когато Павел писа до ефеската църква да бъде окуражена от Божието ръководство, той не казваше просто окуражителни думи, но беше жив пример за християнски оптимизъм. Широко разпространено вярване е, че Павел е писал известния пасаж от Ефесяни 1:15-23 от затворническата си килия в Рим. В този пасаж Павел окуражава Ефесяните и нас днес да „познаете каква е надеждата, към която ви призовава, какво е богатството между светиите на славното от Него наследство, и колко превъзходно велика е силата Му към нас вярващите- сила, която е според действието на мощната Негова мощ.“ / Ефесяни 1:18,19 NIV / Да бъдем уверени в бъдещето е изключително християнско, а винаги да хвалим Бог за това е нашата привилегия.

А ЗАЩО НЕ

- Направете списък с неща от живота ви, за които сте много благодарни. Сложете знак тук пред всички онези, за които вярвате, че са дар от самия Исус.

- Напишете на лист един от най-депресиращите ви периоди от вашия живот. Беше ли трудно да хвалите Бог през това време? Какъв вярвате, че би бил Божият отговор?

- Прочетете или изпейте песента: О, чудна милост / Amazing Grace / от Джон Нютон, който е имал невероятно обръщане. Сега сравнете с: Всичко е наред с моята гуша / It is Well With My Soul / на Хорацио Спафорд, който е изгубил семейството си в корабкрушение. Отговорете на въпроса: Как може преживяванията на Бог да бъдат толкова реални за двамата?

- Гледайте два или три епизода на телевизионно предаване, което е свързано с духовна тема. Анализирайте ролята на молитвата в тази програма.

- Напишете в дневник или тетрадка за момент от живота си, когато сте почувствали, че сте най-близо до Бог.

- Помислете за следния сценарий. Ако знаехте, че Бог ще изгуби великата борба и, че раят ще бъде изгубен, бихте ли все още следвали Исус? След отговора си прочети отново Ефесяни 5:22,23.

- Открийте част от музика, която би отразила най-добре пасажа от Ефесяни 5:20-23.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ:

Йоан 12:1-8, Деяния на апостолите 5:17-42; 7:54-60, Откровение 4, 5